

Høgrasnarling

Oddagrein

HÓAST flokkurin Høgra hevði afturgongd, var stórtingsvalið í Noregi ein høgrasnarling. Kristiligi Fólkaflokkurin og Framburðsflokkurin høvdu stóra framgongd og hesir báðir flokkar eru meira konservativir enn Høgra.

VALSTRÍÐIÐ gjørdist ein polarisering millum Arbeidaraflokkinn og Framburðsflokkinn. Tað hevur verið kastað formanni Arbeidarafloksins fyri, at hann íbirti hesa polarisering, og at henda polarisering elvdi til tapið hjá Arbeidaraflokkinum. Hetta kann sjálvsagt ikki útihýsast, men hinvegin var Framburðsflokkurin so grovur, at Jagland valla hevði annað val enn at gera hann til aðalfígging. Framburðsflokkurin fór alt fyri eitt í valstríðnum so langt út til høgru, at tað vildi verið pinligt fyri norskan politikk, um eingin fór í herað ímóti honum. Tann høgrapopulisma, ið Hagen stendur fyri, er ein beinleiðis hóttan móti fólkaræðinum. Jagland var tann einasti, ið legði ímóti og talaði at og ávaraði ímóti hesum vanda. Hinir flokkarnir gjørdu tað ikki og so slettis ikki Kristiligi Fólkaflokkurin, ið ikki er heilt særur fyri populistiskar »merkisakir« sjálvar.

NÚ far Noreg, sum alt bendir á, eina borgarliga stjórn, ið av tí at hon verður Høgra fyrirtan, verður skýrd miðflokkastjórn. Men politikkurin verður konservativur – tað fara Høgra og Framburðsflokkurin at síggja til. Samstundis skulu tey gyltu vallyftini um at oysa oljumilliardirnar út í samfelagið haldast, og vandin fyri at búskapurin kókar yvir er tí stórur. Tað eru tí vánalig útlit til, at norska fólkið verður fegið um broytingina, sum frálíður. Tað er tí nógv, sum bendi rá, at arbeidaraflokkurin kemur sterkur aftur um fyra ár.

Sosialurin

Jógvan við keldu, býráðsformaður:

Stutt rættleiðing til Eilif Samuelsen, landsstýrismann

Í útvarpssending seinastu viku var samrøða við landsstýrismannin í kommunumálum um lánsviðurskipti kommununar, har hann helt m.a. fyri nakað soleiðis: »at kommunurnar læntu seg út á sjógv, fyri síðani bara at kasta frá sær«

Eilif Samuelsen veit væl, at hetta er ikki rætt, fyri ikki at siga, at ein landsstýrismannur sigur ósatt.

Í 1993, eftir at Kommunubólkurin varð settur á stovn, fór arbeidsbólkurin við trimum embætismönnum kommununar til verka við setninginum.

- at útgjeina samlaða kommunuskuldina

- at kanna lánsavtalur, rentusatsir, afturgjalding o.s.fr.

- at leggja samlaða úrslitið fyri kommunurnar við uppskoti um, hvussu fram skuldi farast.

Hetta varð gjørt fyri sjálvar at greiða viðurskipti okkara.

Tó varð landsstýrið spurt, um tað var eitt hugskot at taka kommunuskuldina við í landskassaskuldavtaluna

við donsku stjórnina. - Frá Landsstýrinum kom eitt tvørt nei.

Síðani varð arbeitt víðari millum allar kommunurnar, og vit høvdu eisini lagt eina strategi, hvussu fram skuldi farast.

Landsstýrið tekur málið úr hondum kommununar

Tá alt forarbeiðið var liðugt, kom landsstýrið sum »ketta úr høvdatrogi«, tók málið úr hondum okkara, fór til ein av lánsgevarunum, og biður henda lánsgevara umboða kommunurnar yvirfyri hinum lánsgevarunum. - Hetta er møguliga ikki eindomi, men sjáltsamt er tað.

Kommunurnar mótmæltu, men her var einki at gera, og landsstýrið fór tí eisini niðan í tingið fyri at

fáa sær víðari heimildir, sum eftir okkara tykki ikki hoyrdu heima nakrastaðni. Avtalan sum fekkst var, tað hon varð í eini tíð, tá alt landið var í undantaksstöðu, har landskassin, vinnan, kommunurnar og bankarnir vóru meira enn illa fyri.

Tað, ið hendi varð: - at landskassin fekk fleiri

pengar at arbeiða við
- at vinnan varð sanerað
- at bankarnir fingi tilfóðan nýggjan kapital frá føroyska borgaranum.

Meðan kommunurnar:
- fingi færri pengar at arbeiða við, tí landskassin helt uppat at gjalda tað hann átti
- vóru ikki saneraðar, og tað ynsktu vit heldur ikki
- og fingi heldur ikki meira pening tilfóðan.

Eg fari tí við hesum at gera vart við, at tað er ikki rætt, sum landsstýrismannurin í kommunumálum sigur, og tað veit hann eisini av. - Samstundis fari eg at nevna, at tað ferð eftir ferð verður sagt í fjølmiðlunum, at »landið hevur hjálpt kommununum«. - Hetta eru rong tíðindi.

Lesarabrøv

Veruleikin er illa lýddur

Nú er eingin ivi. Øll tann danska statsmaktin heldur sína keldu og skitnu hond yvir Den Danske Bank. Tí má onki óreglugluta leka út, alt má dyljast sum mans-

morð.

Hetta er tað fyrirmyndarlaga land, ið vit eru í ríkisfelagsskapi við. Sektin á hvat vit bjóða føyingum, bara vit hava okkara rygg

frían.

Hitt útblødda Føroyaland fær onga hjálp, hin miskunsami danski samariubúgvin, spærkar eina falna tjóð. Nær fer alheimurin at

tala at. Eitt stórt svínari. Vakni føroyingar, sjálvt um Edmund J. svevur.

Dia Ellindsson, tjóðveldismaður, Runavík

Farvel - og ikke på gensyn

Det var med beklagelse, at vi tirsdag den 9. sept. læste indlægget af Jette og Mogens Gundersen under den overskrift. Vi vil som danskere på det kraftigste tage afstand fra den holdning, som synes at ligge til grund for indlægget. Det efterlader et indtryk af arrogance og overlegenhed overfor færinger - holdninger, der ikke er nogen begrundelse for overhovedet, og som i øvrigt er meget lidt klædelige. Naturligvis kan der på Færøerne forekomme ting, der af menigmand opfattes som urimeligheder, men det hænder vel også

andre steder, f.eks. i Danmark! Man bør fejle foran egen dør først.

Uden at forsøge at imødegå de forskellige påstande i indlægget, som er usammenhængende og kun i nogen udstrækning giver mening, vil vi påstå, at vi intet andet sted har oplevet en venlighed og imødekommerhed overfor fremmede, som det er tilfældet her på Færøerne.

Når vi forlader disse breddegrader bliver det med et »FARVEL - og på gensyn!!«

Ingelise og Jesper Dinesen
Yviri við Strond 14

Tøkk

Børnum, svigarbørnum, ommubørnum, systkjum mínum og øllum tykkum, sum á ymsan hátt gleddu meg á 70 ára føðingardegum 28/8 takki eg hjartaliga.

Ein serstøk tøkk til tykkum, sum vóru saman við mær á Norrønu, og fyri blíðskapin frá Smyril Line.

Heilsan,
Signhild Magnussen, Fámjín